

KINH PHẬT NÓI BỐN MƯƠI HAI CHƯƠNG

Phật Thuyết Tứ Thập Nhị Chương Kinh

HT Tuyên Hóa Giảng

Việt Dịch: Ban Phiên Dịch Việt Ngữ,
Tổng Hội Phật Giáo Pháp Giới, Vạn Phật Thánh Thành

Nguồn

<http://www.thuvienhoasen.org>

Chuyển sang ebook 21-6-2009

Người thực hiện : Nam Thiên – namthien@gmail.com

[Link Audio Tại Website http://www.phatphaponline.org](http://www.phatphaponline.org)

Mục Lục

Kinh Tựa

- Chương 1 Xuất Gia Chứng Quả
- Chương 2 Trừ Dục Vọng, Dứt Mong Cầu
- Chương 3 Cắt Đứt Ái Dục, Xả Bỏ Lòng Tham
- Chương 4 Thiện, Ác Phân Minh
- Chương 5 Chuyển Nặng Thành Nhẹ
- Chương 6 Nhịn Kẻ Ác Và Không Oán Hận
- Chương 7 Ở Ác Gặp Ác
- Chương 8 Gieo Gió Gặp Bão
- Chương 9 Về Nguồn Gặp Đạo
- Chương 10 Hoan Hỷ Bồ Thí Tất Được Phước
- Chương 11 Sự Gia Tăng Của Công Đức
- Chương 12 Nêu Ra Sự Khó Để Khuyên Tu
- Chương 13 Hỏi Về Đạo & Túc Mạng
- Chương 14 Hỏi Về Tánh Thiện Và Đại
- Chương 15 Hỏi Về Sức Mạnh & Sáng
- Chương 16 Bỏ ái Dục Tất Đắc Đạo
- Chương 17 Ánh Sáng Đến, Bóng Tối Tan
- Chương 18 Ý Niệm Và Mọi Thứ Vốn Là Không
- Chương 19 Quán Xét Cả Thật Lẫn Giả
- Chương 20 Suy Ra Cái "Ta" Vốn Là Không
- Chương 21 Danh Vọng Hại Người
- Chương 22 Tiền Của Và Sắc Dục Mang Lại Đau Khổ
- Chương 23 Gia Đình Còn Tệ Hơn Lao Ngục

- Chương 24 Sắc Dục Chướng Ngại Đường Đạo
- Chương 25 Lửa Dục Đốt Người
- Chương 26 Thiên Ma Quỷ Nhiễm Phật
- Chương 27 Không Chấp Trước Tất Đắc Đạo
- Chương 28 Đùng Theo "Con Ngựa" Ý Niệm
- Chương 29 Quán Tưởng Chân Chánh Thắng Được Sắc Dục
- Chương 30 Lánh Xa Lửa Dục
- Chương 31 Tâm Vắng Lặng, Dục Vọng Dứt
- Chương 32 Không Còn Cái "Ngã" Thì Hết Sợ Hãi
- Chương 33 Trí Huệ Và Sự Sáng Suốt Phá Tan Chúng Ma
- Chương 34 Giữ Trung Dung Tất Đắc Đạo
- Chương 35 Tẩy Sạch Cấu Bản, Chỉ Còn Vẻ Sáng
- Chương 36 Sự Chuyển Đổi Thù Thắng
- Chương 37 Nhớ Nghĩ Đến Giới Là Gắn Với Đạo
- Chương 38 Có Sanh Tất Có Diệt
- Chương 39 Sự Dạy Bảo Vốn Không Phân Biệt
- Chương 40 Tâm Phải Thực Hành Theo Đạo
- Chương 41 Ngay Thắng Dứt Trừ Dục Vọng
- Chương 42 Hiểu Được Cõi Đời Là Hư Huyền

Kinh Tựa

Sau khi Đức Thế-Tôn thành Đạo, Ngài suy nghĩ rằng: "Xa lìa dục vọng, được sự tịch tịnh, là thù-thắng nhất!" Rồi Ngài trụ trong Đại Thiên-định mà hàng phục ma đạo. Tại vườn Lộc-dã, Ngài chuyển Pháp-luân Tứ Đế, độ nhóm năm người của Tôn giả Kiều-Trần-Như đều chứng được Đạo quả. Lại có thầy Tỳ-khưu bày tỏ các chỗ còn nghi ngờ, cầu Phật dạy bảo sự tiến chỉ. Đức Thế-Tôn ban giáo sắc khiến ai nấy đều được khai ngộ. Họ cung kính chấp tay vâng lời, tuân thuận sự chỉ dạy của Đức Thế-Tôn.

Chương 1 Xuất Gia Chứng Quả

Đức Phật dạy: "Những vị từ giả người thân để xuất gia, biết tường tận tâm tánh, thấu hiểu pháp Vô-vi, được gọi là Sa-Môn. Họ thường xuyên hành trì 250 giới, tiến chỉ thanh tịnh, tu hành bốn đạo hạnh chân chánh, nên được thành bậc A-la-hán.

"Các bậc A-la-hán đều có thể phi hành, biến hóa, có thọ mạng lâu dài tới cả khoáng kiếp và làm động trời đất nơi họ an trụ."

"Thứ đến là A-na-hàm. Khi bậc A-na-hàm mạng chung, linh-thần sẽ lên trên cõi thứ mười chín, và chứng được quả-vị A-la-hán."

"Thấp hơn Tư-đà-hàm. Bậc Tư-đà-hàm còn một lần lên và một lần trở lại nữa là đắc quả A-la-hán. Thấp nữa là Tu-đà-hoàn. Bậc Tu-đà-hoàn còn bảy lần sanh và bảy lần tử nữa mới chứng được quả vị A-la-hán. Đoạn trừ ái dục thì cũng như chặt đứt tứ chi, không còn dùng lại nữa."

Chương 2

Trừ Dục Vọng, Dứt Mong Cầu

Đức Phật dạy: "Những người xuất gia làm Sa-môn đoạn dục, khứ ái, nhận biết nguồn tâm của mình, thông đạt đạo lý thâm sâu của Phật và tổ ngộ pháp Vô-vi. Họ trong không sở đắc, ngoài không sở cầu; tâm không ràng buộc nơi Đạo, và cũng chẳng kết nên nghiệp. Họ không nghĩ họ làm, chẳng tu chẳng chứng, không trải qua các quả-vị mà tự nhiên lại cao tột bậc. Đó gọi là Đạo!"

Chương 3

Cắt Đứt Ái Dục, Xả Bỏ Lòng Tham

Đức Phật dạy: "Những vị cạo bỏ râu tóc làm bậc Sa-môn, thọ nhận Đạo Pháp, từ bỏ của cải thế gian, khát thực chỉ nhận đủ dùng, giữa ngày ăn một bữa, dưới cội cây nghỉ một đêm, và thận trọng, không cầu mong nhiều hơn. Chính ái dục làm cho con người bị ngu tế vậy!"

Chương 4

Thiện, Ác Phân Minh

Đức Phật dạy: "Chúng sanh lấy mười việc làm điều thiện, cũng lấy mười việc làm điều ác. Những gì là mười? Thân có ba, miệng có bốn, ý có ba. Thân có ba là sát, đạo, dâm. Miệng có bốn là nói hai lưỡi, nói lời ác, nói dối và nói thêu dệt. Ý có ba là đố kị, sân hận và ngu si. Mười việc này không thuận với Thánh Đạo, gọi là Thập Ác Hạnh. Nếu dứt được những việc ấy thì gọi là Thập Thiện Hạnh vậy."

Chương 9

VỀ NGUỒN GẶP ĐẠO

Đức Phật dạy: "Học rộng, mến Đạo, thì Đạo ắt khó gặp. Giữ chí, thờ Đạo, thì Đạo kia rất lớn."

Chương 10

HOAN HỖ BỐ THÍ TẤT ĐƯỢC PHƯỚC

Đức Phật dạy: "Thấy người tu đạo bố thí mà hoan hỷ trợ giúp thì sẽ được phước rất lớn."

Có thầy Sa-môn hỏi rằng: "Phước ấy hết chăng?"

Đức Phật đáp: "Ví như lửa của một cây đuốc, dù có vài trăm ngàn người ai nấy đều mang đuốc đến chia nhau mỗi lấy lửa để về nấu ăn và xua tan bóng tối, thì ngọn đuốc kia vẫn y như cũ. Phước báo cũng như thế!"

Chương 11

SỰ GIA TĂNG CỦA CÔNG ĐỨC

Trong Việc Bố Thí Thức Ăn

Đức Phật dạy:

"Đãi một trăm người ác ăn, không bằng đãi một người thiện ăn. Đãi một ngàn người thiện ăn, không bằng đãi một người trì Ngũ-giới ăn. Đãi một vạn người trì Ngũ-giới ăn, không bằng cúng dường cho một vị Tu-đà-hoàn ăn. Cúng dường một trăm vạn vị Tu-đà-hoàn, không bằng cúng dường cho một vị Tư-đà-hàm ăn. Cúng dường một ngàn vạn vị Tư-đà-hàm, không bằng cúng dường cho một vị A-na-hàm ăn. Cúng dường một ức vị A-na-hàm, không

bằng cúng dường cho một vị A-la-hán ăn. Cúng dường ức vị A-la-hán, không bằng cúng dường cho một bậc Bích-Chi-Phật ăn. Cúng dường một trăm ức bậc Bích-Chi-Phật, không bằng cúng dường cho

một đức Tam Thế Chư Phật ăn. Cúng dường một ngàn ức đức Tam Thế Chư Phật, không bằng cúng dường cho một đấng Vô Niệm, Vô Trụ, Vô Tu, Vô Chứng ăn."

Chương 12

Nêu Ra Sự Khó Để Khuyên Tu

Đức Phật dạy: "Người ta có hai mươi sự khó: 1) Bần cùng mà bố thí là khó; 2) Hào quý mà học Đạo là khó; 3) Bỏ thân mạng ắt chết là khó; 4) Được thấy kinh Phật là khó; 5) Sanh gặp đời có Phật là khó; 6) Nhịn sắc, nhịn dục là khó; 7) Thấy tốt mà chẳng mong cầu là khó; 8) Bị sỉ nhục mà chẳng tức giận là khó; 9) Có thể lực mà không lạm dụng là khó; 10) Gặp việc mà vô tâm là khó; 11) Học rộng, nghiên cứu nhiều là khó; 12) Dẹp trừ tánh ngã mạn là khó; 13) Chẳng khinh người chưa học là khó; 14) Thực hành tâm bình đẳng là khó; 15) Chẳng nói thị phi là khó; 16) Gặp được Thiện-tri-thức là khó; 17) Học Đạo, thấy được tánh là khó; 18) Tùy duyên hóa độ người là khó; 19) Thấy cảnh mà không động là khó; 20) Khéo biết phương tiện là khó."

Chương 13

Hỏi Về Đạo & Túc Mạng

Một vị Sa-môn hỏi Phật: "Do nhân duyên gì mà được Tri-túc-mạng và hiểu thấu Đạo cao tột?"

Đức Phật dạy: "Tịnh tâm, thủ chí, thì có thể hiểu thấu Đạo cao tột. Ví như lau gương, chùi hết cấu bần thì còn lại vẻ sáng; dứt lòng tham dục, không còn mong cầu, tất sẽ đắc Túc-mạng."

Chương 14

Hỏi Về Tánh Thiện Và Đại

Một vị Sa-môn hỏi Phật: "Điều gì là thiện? Điều gì là tối đại?"

Đức Phật dạy: "Thực hành Đạo và giữ bề chân thật, là thiện. Chí và Đạo hợp nhau, là đại."

Chương 15

Hỏi Về Sức Mạnh & Sáng

Sa-môn hỏi Phật: "Cái gì mạnh nhất? Cái gì sáng nhất?"

Đức Phật dạy: "Nhẫn nhục mạnh nhất, vì chẳng mang lòng ác, lại được thêm an kiện. Kẻ nhẫn nhục không ác, tất được người đời tôn kính. Cầu bản trong tâm diệt hết, sạch không còn vết dơ, đó là sáng nhất. Từ khi chưa có trời đất cho đến ngày nay, bao nhiêu sự vật trong mười phương, không có gì là chẳng thấy, không có gì là chẳng biết, không có gì là chẳng nghe. Được Nhất-thiết Trí có thể gọi là sáng vậy."

Chương 16

Bỏ ái Dục Tất Được Đạo

Đức Phật dạy: "Người ôm giữ lòng ái dục chẳng thấy được Đạo, ví như nước đã lóng trong lại lấy tay khuấy lên, khiến những người đến xem đều không thấy được bóng của họ. Người đời vì bị ái dục xáo trộn, làm cho cầu trước trong tâm nổi dậy, nên chẳng thấy được Đạo. Sa-môn các ông phải xả bỏ ái dục, cầu bản ái dục hết sạch thì có thể thấy được Đạo!"

Chương 17

Ánh Sáng Đến, Bóng Tối Tan

Đức Phật dạy: "Người thấy được Đạo ví như kẻ cầm đuốc đi vào phòng tối, bóng tối lập tức tan biến, chỉ còn lại ánh sáng. Học Đạo mà thấy được chân lý thì vô minh liền dứt, ánh sáng sẽ thường còn."

Chương 18

Ý Niệm Và Mọi Thứ Vốn Là Không

Đức Phật dạy: " Pháp của Ta là nghĩ, nghĩ mà không nghĩ; là làm, làm mà không làm; là nói, nói mà không nói; là tu, tu mà không tu. Kẻ biết thì gần, người mê thì xa; đường ngôn ngữ dứt hết, chẳng bị vật gì ràng buộc; sai đi một ly ắt mất trong khoảnh khắc."

Chương 19

Quán Xét Cả Thật Lẫn Giả

Đức Phật dạy: "Quán trời đất, nghĩ là chẳng phải thường; quán thể giới, nghĩ là chẳng phải thường; quán linh-giác tức là Bồ-đề; hiểu được như thế thời đắc Đạo rất chóng vậy."

Chương 20

Suy Ra Cái "Ta" Vốn Là Không

Đức Phật dạy: "Nên nghĩ đến tứ đại trong thân, mỗi thứ tự nó có tên, không có cái nào là 'ta' cả. Cái 'ta' đã không có thì nó chỉ như huyền như hóa mà thôi."

Chương 21

Danh Vọng Hại Người

Đức Phật dạy: "Người theo tình dục mà truy cầu thanh danh, khi thanh danh rõ ràng thì thân đã chết rồi! Tham thứ thường danh ở đời mà chẳng học Đạo, thì chỉ uổng công mệt xác. Ví như đốt hương, tuy người được ngửi mùi hương nhưng khi hương kia cháy hết, thì thứ lửa hại thân liền theo sau."

Chương 22

Tiền Cửa Và Sắc Dục Mang Lại Đau Khổ

Đức Phật dạy: "Đối với tiền cửa và sắc dục, người ta không bỏ được; ví như có chút mật dính trên lưỡi dao, chẳng đủ cho một bữa ăn ngon, đưa bé liếm lấy ắt mắc cái họa đứt lưỡi."

Chương 23

Gia Đình Còn Tệ Hơn Lao Ngục

Đức Phật dạy: "Người ta bị vợ con và nhà cửa ràng buộc còn hơn cả lao ngục. Lao ngục còn có thời kỳ phóng thích, vợ con không một ý nghĩ xa lìa; há chẳng sợ tình ái cùng sắc dục lôi cuốn? Dẫu có cái họa sa nơi miệng hùm, lòng cũng cam chịu. Vì tự đắm mình nơi lầy lội nên gọi là phạm phu; vượt qua được cửa ải này là bậc La-hán"

xuất

trần."

Chương 24

Sắc Dục Chướng Ngại Đường Đạo

Đức Phật dạy: "Trong các thứ ái dục, không gì đáng ngại bằng sắc dục. Lòng ham thích sắc đẹp to lớn không gì sánh bằng. May thay, chỉ có một mình nó mà thôi. Nếu có hai thứ như thế thì khắp thiên hạ không ai có thể tu Đạo được cả!"

Chương 25

Lửa Dục Đốt Ngươi

Đức Phật dạy: "Người ham mê ái dục ví như kẻ cầm đuốc đi ngược gió, tất sẽ mắc phải nạn cháy tay."

Chương 26

Thiên Ma Quấy Nhiễu Phật

Thiên-thần hiến ngọc-nữ cho Phật, toan phá hoại ý chí của Ngài. Đức Phật nói: "Những túi da chứa đồ ô uế, các người đến đây làm gì? Đi ngay! Ta chẳng dùng đâu."

Thiên-thần càng thêm kính nể và nhân đó hỏi Phật về ý Đạo. Phật giảng nói xong, Thiên-thần liền đắc được quả Tu-đà-hoàn.

Chương 27

Không Chấp Trước Tất Đắc Đạo

Đức Phật dạy: "Người hành Đạo ví như khúc gỗ dục dưới nước, theo dòng mà trôi. Nếu nó chẳng tấp vào hai bên bờ, chẳng bị người ta vớt lấy, chẳng bị quỷ thần ngăn trở, chẳng bị nước xoáy giữ lại, cũng chẳng bị mục nát, Ta cam đoan rằng khúc gỗ này nhất định sẽ ra đến biển. Người học Đạo nếu chẳng bị tình dục làm mê hoặc, chẳng bị các thứ tà vạy quấy nhiễu, lại tinh tấn tu pháp Vô-vi; Ta cam đoan rằng người này tất sẽ đắc Đạo."

Chương 28

Đừng Theo "Con Ngựa" Ý Niệm

Đức Phật dạy: "Phải thận trọng, chớ tin ý ông; ý của ông không thể tin được. Phải thận trọng, chớ gằn gỏi sắc dục; gằn gỏi sắc dục tất sanh họa. Chúng được A-la-hán rồi mới có thể tin được ý ông."

Chương 29

Quán Tưởng Chân Chánh Thắng Được Sắc Dục

Đức Phật dạy: "Hãy thận trọng, đừng nhìn ngó nữ sắc, cũng đừng nói năng với họ. Nếu phải nói chuyện với họ, hãy chánh tâm nhớ nghĩ: 'Ta là bậc Sa-môn sống ở đời ô trược, phải như hoa sen chẳng bị bùn làm ô ướ.' Tưởng người già như mẹ, người lớn như chị, kẻ nhỏ như em, đứa bé như con; rồi sanh lòng độ thoát thì mới diệt được niệm xấu."

Chương 30

Lánh Xa Lửa Dục

Đức Phật dạy: "Người hành Đạo cũng giống như cỏ khô, lửa đến phải tránh. Người tu Đạo thấy sự dục lạc tất phải tránh xa."

Chương 31

Tâm Vắng Lặng, Dục Vọng Dứt

Đức Phật dạy: "Có người lo lòng dâm dục chẳng dứt được, muốn tự đoạn âm. Phật bèn bảo rằng: 'Đoạn âm không bằng đoạn tâm. Tâm như vị công-tào; nếu công-tào nghĩ, thì kẻ tòng sự đều nghĩ. Tà tâm chẳng dứt, đoạn âm ích gì?'"

Đức Phật vì đó mới nói bài kệ:

"Dục sanh từ ý ông,

ý do tư tưởng sanh.

Cả hai tâm vắng lặng,

Phi sắc cũng phi hành."

Đức Phật dạy: "Bài kệ này là do Đức Phật Ca-Diếp nói."

Chương 32

Không Còn Cái "Ngã" Thì Hết Sợ Hãi

Đức Phật dạy: "Người ta vì ái dục mà sanh lo, vì lo mà sanh sợ. Nếu xa lìa được ái dục thì còn gì để lo, còn gì để sợ?"

Chương 33

Trí Huệ Và Sự Sáng Suốt Phá Tan Chúng Ma

Đức Phật dạy: "Người hành Đạo ví như một người chiến đấu với muôn người; mang giáp ra cửa, hoặc có ý khiếp nhược, hoặc nửa đường rồi lui, hoặc chống cự đến chết, hoặc đắc thắng mà về.

Bậc Sa-môn học Đạo phải giữ lòng bền vững và tinh tấn lướt tới, chẳng sợ cảnh trước, phá diệt bọn ma, chứng được Đạo-quả."

Chương 34

Giữ Trung Dung Tất Đắc Đạo

Có thầy Sa-môn ban đêm tụng kinh Di-Giáo của Phật Ca-Diếp, giọng nghe có vẻ buồn thảm, hối hận muốn thụt lùi.

Đức Phật hỏi thầy: "Trước kia, ông ở nhà từng làm nghề gì?"

Đáp rằng: "Thưa, con thích gảy đàn cầm."

Phật hỏi: "Dây đàn chùng thì sao?" Đáp rằng: "Thưa, thì không rền vang được."

"Dây đàn căng thì sao?" Đáp rằng: "Thưa, thì âm thanh đứt đoạn."

"Chùng, căng vừa chùng thì sao?" Đáp rằng: "Thưa, thì âm thanh phổ khắp."

Đức Phật dạy: "Bậc Sa-môn học Đạo cũng thế. Tâm, nếu giữ chừng mực thì Đạo có thể chứng được. Đối với Đạo, nếu hấp tấp thì thân mỗi mệt; thân nếu mỗi mệt thì ý liền sanh phiền não; ý nếu sanh phiền não thì hành liền thụt lùi; hành đã thụt lùi thì tội tất thêm lên. Chỉ có thanh tịnh, an lạc thì Đạo mới không mất vậy!"

Chương 35

Tẩy Sạch Cấu Bản, Chỉ Còn Vẻ Sáng

Đức Phật dạy: "Như người luyện sắt loại bỏ chất cặn rồi làm thành đồ dùng thì đồ dùng được tinh hảo; người học Đạo từ bỏ tâm cấu nhiễm thì hạnh liền thanh tịnh vậy."

Chương 36

Sự Chuyển Đổi Thù Thắng

Đức Phật dạy: 1) "Người ra khỏi ác đạo, được làm người là khó; 2) đã được làm người, bỏ thân nữ được thân nam là khó; 3) đã được thân nam, sáu căn đầy đủ là khó; 4) sáu căn đã đủ, được sanh ra ở vùng trung tâm đất nước là khó; 5) đã sanh ra ở vùng trung tâm đất nước, gặp Phật ra đời là khó; 6) đã gặp Phật ra đời, lại được gặp bậc tu Đạo là khó; 7) đã được gặp Đạo, lại sanh lòng tin là khó; 8) đã sanh lòng tin, lại phát tâm Bồ-đề là khó; 9) đã phát tâm Bồ-đề, mà đạt đến chỗ vô tu, vô chứng là khó."

Chương 37

Nhớ Nghĩ Đến Giới Là Gần Với Đạo

Đức Phật dạy: "Phật tử ở cách Ta vài ngàn dặm mà nhớ nghĩ đến Giới của Ta, tất sẽ chứng được Đạo quả; còn ở ngay bên phải bên trái Ta, tuy thường trông thấy Ta, nhưng chẳng y theo Giới của Ta, thì rốt cuộc sẽ không đắc được Đạo."

Chương 38

Có Sanh Tất Có Diệt

Đức Phật hỏi một vị Sa-môn: "Mạng người được bao lâu?"

Đáp rằng: "Thưa, trong khoảng vài ngày."

Đức Phật dạy: "Ông chưa hiểu Đạo!"

Lại hỏi một vị Sa-môn khác: "Mạng người được bao lâu?"

Đáp rằng: "Thưa, trong khoảng một bữa ăn."

Đức Phật dạy: "Ông chưa hiểu Đạo."

Lại hỏi một vị Sa-môn khác: "Mạng người được bao lâu?"

Đáp rằng: "Thưa, trong khoảng một hơi thở."

Đức Phật dạy: "Lành thay! Ông đã hiểu Đạo rồi vậy!"

Chương 39

Sự Dạy Bảo Vốn Không Phân Biệt

Đức Phật dạy: "Người học Đạo Phật, đối với những lời Phật nói đều phải nên tín thuận. Ví như ăn mật, trong ngoài đều ngọt; kinh điển của Ta cũng vậy."

Chương 40

Tâm Phải Thực Hành Theo Đạo

Đức Phật dạy: "Bậc Sa-môn hành Đạo đừng như con trâu kéo xay, tuy thân hành Đạo nhưng tâm lại chẳng theo Đạo. Nếu tâm theo Đạo thì cần gì hành Đạo?"

Chương 41

Ngay Thẳng Dứt Trừ Dục Vọng

Đức Phật dạy: "Người hành Đạo ví như con trâu chở nặng đi trong bùn sâu. Trâu hết sức mỗi mết, chẳng dám nhìn phải ngó trái; ra khỏi chỗ bùn lầy rồi mới được thư thả. Bậc Sa-môn phải quán tưởng tình dục còn hơn cả bùn lầy. Phải trực tâm niệm Đạo thì mới có thể thoát được sự khổ."

Chương 42

Hiểu Được Cõi Đời Là Hư Huyền

Đức Phật dạy: "Ta xem ngôi vị Vương, Hầu như bụi qua kẽ hở; xem vàng ngọc quý báu như ngói gạch vỡ; xem y phục bằng tơ lụa như vải thô; xem đại thiên thế giới như một hạt ha; xem nước hồ A-nậu như dầu thoa chân.

"Xem môn phương tiện như đồng châu báu hóa hiện; xem Vô-thượng Thừa như giấc mộng vàng lụa; xem Phật Đạo như hoa trước mắt; xem Thiên Định như trụ Tu-di; xem Niết-bàn như ngày đêm đều thức; xem sự đảo và chánh như sáu con rồng múa lượng; xem sự bình đẳng như một chân-địa; xem sự hưng hóa như cây cối bốn mùa."

Hết chương 42 trọn bộ